

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

TIDSSKRIFT FOR SORANERE.

Nr. 7.

1. Februar 1914.

1. Aarg.

— I Forgaars for et Aar siden. —

Den 30. Januar 1913 besøgte Hs. Majestæt Kong Christian X
Sorø Akademi.

Da vi den 1. November 1913 stiftede „SIDSTE NYT“, var det med Haabet om at faa Eleverne bragt nærmere til hverandre og faa dem til at øve deres Penne. Men ak, de Bidrag vi til Dags Dato har modtaget fra Eleverne, er saare faatallige, og vi vil derfor bede vore Læsere, Store som Smaa, om at skrive lidt en Gang imellem, saa at „SIDSTE NYT“ med Rette kan kaldes „vores allesamens“ Blad.

L. B. HENDIL.

Vor Enquête.

—o—

Da jeg gik paa Sorø Akademi.

Jeg har fra Sorø mange lyse Minder; især fra Gymnasiast-aarene med „æstetisk Klub“ staar for min Erindring i et smukt Lys; og jeg mener at skyldes Rektor TREDGER en væsenlig Del af Takken herfor. Hans humane, ægte forstaaende Behandling af os Elever mindes jeg altid med dyb Taknemlighed. Han var en Græker-Natur, og jeg betragter det som en stor Lykke, at min Soranertid faldt under ham og ikke senere! Dernæst anser jeg det for en af mit Livs lykkeligste Tilskikkelser, at jeg fik en Lærer i Mathematik som HANS CORFIXEN. Ikke alene var hans Undervisning det genialeste Stykke Pædagogik, jeg har mødt i Livet, men hans Personlighed var det en Oplevelse af uberegnelig Værdi at være kommet i Forbindelse med. Jeg sætter ham meget højt i Rækken af de mange udmærkede Mennesker, jeg i mit Liv har lært at kende og elske. Ogsaa EUGEN IBSEN var en betydelig og sjælden Mand. Held den Skole, der har saadanne Lærere som disse to! Jeg kan endnu nævne PETER LORENZEN, som gav mig en Interesse for Naturfagene, især Mineralogi, der paa mange Maader bidrog til at gøre min Ungdom lys og indholdsrig. Han var en Mester til at undervise! I Aandsfagene var Lærerne desværre langt ringere, af dem fik jeg ingen Indtryk i min Skoletid. En enkelt af dem mishandlede og forfulgte mig under hele Akademididen paa en Maade, som endnu kan faa mig til at gyse og harmes. Naa, han er nu død, og jeg mener, at jeg har forvundet den moralske Skade, hans Adfærd sikkert i sin Tid gjorde mig. Det er disse Minder, der altid blander Bitterhed og Smerte ind i Erindringen om Sorø, der ellers vilde staa i det smukkeste Lys for mig. Jeg har siden, som Lærer gennem 35 Aar, ofte tænkt paa, hvor omhyggeligt en Lærer skal vogte sig for at lade sin Behandling af en Elev bestemme ved den Antipathi, han har faaet for vedkommende. Det kan sætte dybe, uudslettelige Spor i Sindet, og mens det for Læreren kun er en Biting, kan det for Eleven blive det, der præger hele hans Barndomstid. Det er en stor Glæde, men ogsaa et stort Ansvar, det at være Lærer!

Med disse spredte Bemærkninger maa jeg bede Dem tage til Takke.

Ærbødigst

P. A. ROSENBERG.

E. S. I næste Nr. rimeligvis flere Udtalelser angaaende vor Enquête. RED.

Paa Skøjter paa Sorø Sø.

—o—

*Hen over Søen i jagende Flugt
mens Maanens Straaler lyser saa smukt.
Spænstige Ben, muskuløse Arme,
smidige Kroppe, og Hjerter saa varme!
Sid nu ej mer inden Døre,
Frosts nattens Stemme du høre!*

*Løb saa til, saa i Isen det knager,
løb saa den sprækker og brister og brager,
løb til Skoven standser din Fart,
til det pludselig staar dig tydeligt og klart:
at saavist som Skoven for Søen lukker,
sidder du om et Øjeblik paa Kamret og mukker.*

*Men endnu er du fri, din egen Mand,
og ingen dig nu forhindre kan
i at løbe hen over den blanke Flade
og ønske, at Pokker alle Læsetider ha'de.*

Sorø, i Januar 1914.

FRED. NYGAARD.

Morgen.

—o—

Under ovenstaaende Titel finder vi i Nærum Kostskoles Elevblad følgende Notits efterfulgt af Freddy's Skitse: Morgen:

„Vi har i Sorø Akademis Skoleblad: „SIDSTE NYT“ fundet følgende lille Skitse om en Soraners Opvaagnen paa Sovesalen. At Eleverne sover sammen i en fælles Sal, er efter vor Mening utiltalende. Man har her ikke sit eget hyggelige Værelse, som er saa tiltrækkende og rart for en Kostskoledreng. Her paa vor Skole er vi jo heldigvis fri. Sovesalen paa Sorø Akademi syntes efter Artiklen at dømme heller ikke at være noget ligefremt Himmerig.“

Efter at have læst ovenstaaende vil en Soraner rimeligvis tænke: „Uh, de lykkelige Bæster!“ — Jeg tror i hvert Fald at jeg vilde springe i Luften af Glæde hvis jeg fik et hyggeligt Eneværelse men — lad os være fornøjede, — nu faar vi jo W C'er!!!

L. B. H.

Et Interview.

— o —

Da vi forleden hørte, at der paa Sorø Theater engang i Aar skulde spilles et Stykke ang. Skoleforhold, begav vi os op til Otto Jakobsens Primadonne, Frk. E. Evo (som i „Min Ven Teddy“ spillede Madeleines Rolle) for at opsnuse lidt. —

Efter vor Opfordring fortalte Frøkenen os følgende: „Stykket hedder „Skyldig — eller uskyldig“ og er forfattet af Julius Magnussen. Det skal først spilles paa Dagmartheatret, saa før i Marts eller April bliver det næppe, at vi naar til Sorø. Stykket handler om Skoledrenge, og alle vi Damer skal spille Dreng. Men jeg kan forresten betro Dem, at jeg har været nede ved Isen og omkring Akademiet for at se lidt paa, hvordan jeg skal bære mig ad.“ — Men hør nu maa De gaa, for jeg, der ellers er en pletfri Dame, skal til at tage Pletter af mit Toilette til i Aften. „Adjø!“

Og med den Brander sluttede det lille Interview.

SORANEREN.

Skildringer fra Soldaterkorpsets Færd.

— 0 —

5. Kammeratskabet udvikles.

Hr. Bastholm havde naturligvis faaet Opfordring til at „se ud i Præstegaarden“, og denne Inbydelse blev snart fulgt, og dette bragte andre Besøg efter. Selvforstaaeligt viste det sig ved en nærmere Undersøgelse, at han var i Slægt — langt ude ganske vist — med Familien Skovborg; thi alle Danske plejer jo at være i Slægt. Samtidig hermed opstod Sammenkomster af en anden Art. Det var „Gog“ som havde foreslaaet Peter nogle Aftenture. De medtog i Reglen Henrik og et Par af „Gogs“ Klassekammerater, og det gjaldt at komme et Stykke bort, saa man var udenfor det Terræn, hvor „Katten“ og „Uglen“ huserede. Med disse Navne betegnedes to Lærere, som i særlig Grad havde vist Evne til at opdage tobaksrøgende Drenge i Tusmørket. „Gog“ var nemlig en stor Røger. Og han havde sine Grundsætninger desangaaende. „Man skal ikke røge for at være rask paa det“, erklærede han, „og jeg opfordrer slet ikke jer andre dertil; men jeg holder nu ligefrem af at faa mig saadan en lille Aftenpibe paa en Spaseretur. Det skal desuden virke beroligende paa Nerverne.“ Paa disse Aftenture gik Passiaren livlig, og man kom naturligvis ogsaa ind paa Drøftelse af Soldaterkorpsets Betydning. Henrik mente, at det var morsomt at være ude sammen og mindedes med Glæde Kaffen om Aftenen paa „Storgaarden“, ligesom han kunde fortælle om forskelligt Sjøv, som var forefaldet, da alle laa sammen i Halmen. En af de andre fremhævede, at Kammeratskabet udvikledes og befæstedes, naar man saaledes alle havde samme Glæder og samme Strabadser. Peter troede ogsaa, at Kærlighed til Fædrelandet og Lyst til en Gang at forsvare det maatte kunne blive en af Frugterne. „Ja!“ indvendte Henrik, „men vi lærer jo ikke en Gang at skyde.“ Hertil svarede Peter, at man kunde ikke overkomme alt, og der var saa meget andet at lære. „Gog“ troede, at Korpset godt kunde bruges under virkelige Forhold. Maatte han blot faa Kommandoen, saa skulde han magelig mule Tyskerne. „Ja, Du er nu ogsaa saa gruelig stærk“, bemærkede en af de jævnaldrende Kam-

merater. — Undertiden inviterede „Gog“ til Sold hos Stine. Det gik da efter Omstændighederne flot til; thi „Gog“ vilde have, at alle skulde være „mætte“, hvortil der selv af Stines Chokolade og Lagkage udkrævedes betydelige Kvanta. Peter var meget betænkelig ved disse Gilder. For det første øjnede han ingen Udvej til at gøre Gengæld, for det andet begreb han ikke, hvor „Gog“ fik alle de Penge fra. Han prøvede paa at undskylde sig; men saa spurgte „Gog“, om det var for at fornærme ham, og om de ikke havde givet hinanden Haanden paa, at de skulde være Venner. Saa talte Peter med Henrik om Sagen. Men denne erklærede, at han vidste bestemt, at „Gogs“ Fader var „umaadelig rig;“ han havde selv set, at Gog en Gang fik overleveret 5 Kr. hjemmefra. Pengene var sendte til en Købmand i Byen, for at „Inspektionen“ ikke skulde faa fat i dem. Og til Kammersoldet paa Gogs Fødselsdag havde han faaet sendt saa mange lækre Kager hjemmefra, at „Kammeret“ ikke havde kunnet spise mer end det halve. Helt overbevisende var jo disse Argumenter ikke; det følte Peter ogsaa godt. Han saa dog ingen Udvej til at falde fra og beroligede sig derfor, saa godt han kunde. Han var jo ogsaa den yngre, og det tilkom vel saa ikke ham at forlange nærmere Redegørelse.

I.

Vore Fødselsdage.

—o—

1. Februar: V. Larsen, I g. n. — A. Stapel, II a. — F. Waarst, II b. — 2. Februar: G. Graa, II b. — 3. Februar: Svend Høfler, I gm. — 4. Februar: Poul Andersen, III gm. — H. Brohm, IV b. — 5. Februar: Rambusch, II g. n. — 8. Februar: Erik Jørgensen, III gm. — 13. Februar: E. Møller, IV b. — T. Clausen, III b. — 15. Februar: Aksel Dahlerup, II gm. — E. Berg, R.

NIELS HOLGER.

Præmie-Opgave III.

Hvilken af Skoletimerne er fornøjeligst? Blandt de, der gætter paa den Løsning, der har flest Stemmer, fordeles 2 Præmier.

1844

1914

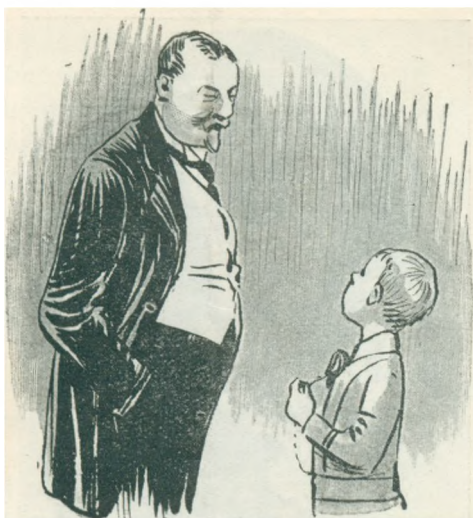
Den 2. Febr. 1914 fylder Stine 70 Aar.

—o—

Stine blev født 2—2—1844. Som ganske lille mistede hun sin Moder, og allerode, da hun var 6 Aar gammel, sin Fader, der var Forpagter af „Krebskroen“. Da hun var 14 Aar, blev hun konfirmeret og opholdt sig nu i Sorø, indtil hun den 19. Maj 1868 blev viet i Slaglille Kirke til Skovløber Chr. Christensen, der paa Bryllupsdagen blev 30 Aar. Den 1. Maj 1884 flyttede hun ind paa „Ægir“. — En Dag kom en Elev fra Akademiet og bad om en „Taar Vand“, det var Stines første Gæst. Hans Navn var Th. Petersen (Tage Duc-Petersens Fader), der nu er Læge i Bangkok. Stines Mand døde 1910, og d. 2. Maj s. A. blev „Stineforeningen“ dannet, og den 21. Maj 1910 flyttede Stine fra „Ægir“ ind i „Vindelbro“.

„Stineforeningens“ Love blev vedtagne paa en Generalforsamling d. 25. Maj s. A. Medlemsantallet har i 1913 naaet en Størrelse af 721.

I 1913 har Stine været syg — endogsaa temmelig alvorligt — men er nu atter rask og lever forhaabentlig mange Aar endnu; thi hvordan skulde vi klare den uden Stine? O. HINDING.

I Timen.

Læreren har lige fortalt om Storken, der gaar i Moser og Enge og spiser Orme, da en af de smaa Drenge udbryder med en forstaaende Mine: »Aah, Hr. Lærer! Nu forstaaer jeg, hvorfor min lille Søster havde saa mange Orm sidste Aar! (»HVER 14 DAG«).

Blandet Nyt!

Mandag d. 19. Januar fremvistes der i Lovsangssalen Lysbilleder. Billederne illustrerede en af Hr. Mortensens Rejser og fremvistes af Hr. A. Rasmussen ogsaa kaldet „Skipper“ Billederne ledsages af mundlig Forklaringer af Hr. M.

Den gamle Soraner, Hr. A. Winding, ogsaa kaldet „Per Pryd“ opholder sig for Tiden paa Hotel „Postgaarden.

Lørdag d. 28. Januar, Kl. 8, holdt Hr. Skolebestyrer Jensen fra Hørsholm Foredrag ledsaget af Lysbilleder om vore Forhold før Krigen i 64. — Der vil blive afholdt et Foredrag til d. 28. Februar.

Næste Nr. den 15. Februar. Bidrag modtages til den 8. Februar, Kl. 8³⁰.

Udgivet af et Aktieselskab. Redaktør: L. HENDIL, H. HENRIKSEN (Ansvarhavende). Ekspedition: Sorø Bystation

Trykt i Sorø Bogtrykkeri (Aktieselskab) ved F